

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **PaedDr. V. J., zastúpený advokátom JUDr. M. G.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRP-163-3/DI-2-2007 zo dňa 6.septembra 2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 68/2007-22 zo dňa 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 68/2007-22 zo dňa 28.októbra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRP-163-3/DI-2-2007 zo dňa 6. septembra 2007 a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutím žalovaného č. KRP-163-3/DI-2-2007 zo dňa 6. septembra 2007 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu vo V. č. ORP-700/DI-2-2006 zo dňa 24.mája 2007, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) na tom skutkovom základe, že v Košiciach po S. ceste viedol dňa 20.októbra 2006 o 10.50 hod. osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza EČ V., pričom počas jazdy nemal rozsvietené ustanovené osvetlenie platné od 15.októbra kalendárneho roka do 15.marca nasledujúceho roka, čím porušil ustanovenie § 30 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon č. 315/1996 Z.z.). Za priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 2000 Sk (66,38 €); bol povinný nahradiť trovy konania vo výške 500 Sk (16,59 €).

Krajský súd uviedol, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán pri objasňovaní priestupku postupovali v súlade so zákonom, závery žalovaného sú logické, dôkazy získané v správnom konaní sú zákonné a súd ich považuje za pravdivé. Podľa názoru krajského súdu policajti nemali dôvod vypísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. X., ak by sa žalobca k spáchaniu priestupku nebol priznal. Žalobcovi nič nebránilo, aby sa do správy o výsledku objasňovania priestupku podrobne vyjadril a ním uvádzaný konflikt medzi policajtmí a jeho mamou podrobne popísal a správu vlastnoručne podpísal. Z výpovede M. J. (mamy žalobcu) však jednoznačne vyplýva, že k žiadnemu konfliktu, tak ako ho popísal žalobca na pojednávaní pred krajským súdom, nedošlo a z auta ani nevystúpila. Krajský súd nemal pochybnosti o hodnovernosti výpovedí členov hliadky Policajného zboru a o priebehu priestupku, tak ako to vyplýva z administratívneho spisu žalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobcu krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného ako aj rozsudku krajského súdu, že policajti nemali dôvod vypísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste, ak by sa žalobca k spáchaniu priestupku nebol priznal ako aj to, že žalobcovi nič nebránilo, aby sa do správy o výsledku objasňovania priestupku podrobne vyjadril, nemá právne opodstatnenie. Samotné vypisovanie bloku na pokutu zo strany policajtov samo o sebe nenasvedčuje, že žalobca sa dopustil priestupku, pričom je povinnosťou žalovaného hodnovernými dôkazmi preukázať žalobcovi spáchanie priestupku. Pokiaľ ide o nevyjadrenie sa žalobcu k správe o výsledku objasňovania priestupku, ide o jeho zákonné právo nevyjadriť sa vyplývajúce zo zákona o správnom konaní a nie o povinnosť, preto táto skutočnosť nemôže byť v neprospech žalobcu. V priestupkovom spise žalovaného sa vôbec nenachádza listinný dôkaz (fotodokumentácia), ktorý by preukazoval, že žalobca v predmetný deň a čas nemal zapnuté osvetlenie na motorovom vozidle; v spise sa nachádza iba fotodokumentácia znázorňujúca prázdny úsek cesty.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že využitie práva na obhajobu je automatickým a pudovým konaním v prípade presvedčenia v nepravdu, tak ako to mali podľa žalobcu vykonať policajti hliadky Policajného zboru. Takúto úvahu okrem iného potvrdzuje aj vyjadrenie žalobcu, že dokumentovanie priestupku malo trvať pol hodinu alebo trištvrte hodiny. Žalobca sa v správe o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 20. októbra 2006 odmietol vyjadriť a podpísať. Žalobca v priebehu súdneho pojednávania poukázal na reakciu svojej mamy – verbálnu komunikáciu s policajtmi hliadky Policajného zboru, keď vystúpila z auta; z jej výpovede však jednoznačne vyplýva, že z auta ani nevystúpila. Žalovaný nikdy netvrdil, že fotodokumentáciu z miesta priestupku považuje za dôkaz preukazujúci jazdu žalobcu neosvetleným vozidlom. Považoval ju za dôkaz, ktorý názorne dokumentuje miesto, kde hliadka Policajného zboru zistila priestupok a kde ho dokumentovala. Ide o komunikáciu, ktorá má dva jazdné pruhy v jednom smere jazdy, tak ako to uvádzajú členovia hliadky Policajného zboru. Je nepochybné, že ide o prehľadný úsek komunikácie. Žalovaný zastáva názor, že priestupok žalobcu bol dostatočným spôsobom zistený, zadokumentovaný a zhromaždené dôkazné prostriedky boli postačujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia, a to aj napriek nezaznamenaniu dopravného prostriedku žalobcu prostredníctvom záznamovej techniky. Žalovaný je toho názoru, že policajti by žalobcu bezdôvodne nezastavovali, pokiaľ by jasne a zreteľne neboli videli, že viedol osobné motorové vozidlo a počas jazdy nemal rozsvietené ustanovené osvetlenie. Policajti by sa svojím nezákonným konaním nevystavili možnosti trestného stíhania pre zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa v zmysle § 326 Trestného zákona. Nie je bezvýznamné, že žalobca v odvolaní nepoukazuje na to, že pri jazde mal rozsvietené svetlá, ale dôraz kladie okrem iného na to, že o vedení vozidla s nerozsvieteným predpísaným osvetlením neexistuje listinný dôkaz. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 21/2007 zo dňa 22. novembra 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 27. januára 2010 (§ 156 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného č. KRP-163/DI-2-2009 ako aj prvostupňového správneho orgánu č. ORP-700/DI-2-06, zistil, že žalobca dňa 20. októbra 2006

o 10.50 hod. viedol v Košiciach po S. ceste osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza EČ V. a počas jazdy nemal rozsvietené ustanovené osvetlenie platné od 15.októbra kalendárneho roka do 15.marca nasledujúceho roka, čím porušil ustanovenie § 30 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu vo V. č. ORP-700/DI-2-2006 zo dňa 24.mája 2007 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch na vyššie uvedenom skutkovom základe; za priestupok mu bola uložená pokuta podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch vo výške 2000 Sk (66,38 €); bol povinný nahradiť trovy konania vo výške 500 Sk (16,59 €).

Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím č. KRP-163-3/DI-2-2007 zo dňa 6.septembra 2007 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Z objasňovania priestupku vyplýva, že žalobcovi bola za priestupok uložená bloková pokuta vo výške 2000 Sk, ktorú bol ochotný zaplatiť poštovou poukážkou, nakoľko nemal u seba dostatok finančných prostriedkov. Následne mu bol vypísaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. X., ktorý sa nachádza v administratívnom spise (§ 85 ods. 3 zákona o priestupkoch). Počas vypisovania bloku na pokutu nezaplatenú na mieste žalobca niekomu telefonoval (žalobca neskôr uviedol, že telefonoval svojmu strýkovi – terajšiemu právnenému zástupcovi). Po telefonáte uviedol, že blokovú pokutu nezaplatí, že sa ničoho nedopustil. Začal byť arogantný, uviedol, že mu obyčajní dvaja strážmajstri nebudú dávať pokutu, žiadal, aby mu policajti dali ich nadriadeného, stále si žiadal vrátenie dokladov, že sa ponáhľal; bol poučený o tom, že je povinný strieť úkony polície. Po spísaní správy o objasňovaní priestupku boli žalobcovi doklady vrátené. Žalobca sa k objasňovaniu priestupku odmietol vyjadriť a správu o objasňovaní priestupku odmietol podpísať.

Žalobca na prejednaní priestupku dňa 24.mája 2007 uviedol, že od začiatku nesúhlasil so zaplatením pokuty, pretože svetlá mal zasvietené. Bol toho názoru, že zo strany policajtov vznikla voči jeho osobe zaujatosť tesne pred zastavením žalobcovho vozidla, pretože vychádzal z vedľajšej cesty na hlavnú a dával prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste, pričom policajné vozidlo, ktoré išlo po hlavnej ceste, bolo v dostatočnej vzdialenosti. Policajti zrejme nadobudli dojem, že im žalobca nedal prednosť v jazde.

Z výpovede sestry žalobcu L. J. vyplýva, že keď nastupovala do auta, jej brat mal zasvietené svetlá na aute. Mama žalobcu M. J. uviedla, že jej syn vyšiel z auta a rozprával sa s policajtmi; presný obsah ich rozhovoru nevedela uviesť. Pripustila, že neosvetlenie ich vozidla mohla spôsobiť porucha.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove vysloveným v rozsudku č.k. 1 S 68/2007-22 zo dňa 28.októbra 2008,

že skutkový aj právny stav zistený žalovaným bol v súlade so Správnym poriadkom, zákonom o priestupkoch a zákonom č. 315/1996 Z.z.; Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia krajského súdu (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že aj podľa jeho názoru si bol žalobca vedomý spáchania priestupku a bol ochotný zaplatiť blokovú pokutu. V administratívnom spise sa nachádza aj vypísaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. X. Pre uloženie pokuty v blokovom konaní musia byť kumulatívne splnené dve podmienky:

1. priestupok bol spoľahlivo zistený,
2. obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť.

Podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené obidve podmienky na uloženie blokovej pokuty. Žalobca v zákonnej dobe od 15.októbra kalendárneho roka do 15.marca nasledujúceho roka viedol osobné motorové vozidlo bez predpísaného osvetlenia. Skutkový stav bol riadne zadokumentovaný z výpovedí policajnej hliadky, svedkov a obvineného z priestupku. Fotodokumentácia zachytávajúca neosvetlenie vozidla žalobcu nebola v čase vypisovania blokovej pokuty nevyhnutná, nakoľko žalobca si uvedomil spáchanie priestupku a bol ochotný blokovú pokutu zaplatiť; žalobca aj správny orgán považovali priestupok za spoľahlivo zistený. Zmena názoru žalobcu (po telefonáte svojmu právnomu zástupcovi) nebola spôsobilá spochybníť takto zistený skutkový stav. Neosvetlenie vozidla mohlo byť spôsobené technickou poruchou, ktorú pripustila aj mama žalobcu vo svojej výpovedi (zápisnica č. ORP-700/DI-2-2006 zo dňa 26.februára 2007), pričom odvolací súd nespochybňuje, že v čase, keď žalobca so svojou mamou a sestrou nasadali do auta, mal osvetlenie na vozidle zapnuté. Napokon, žalobca si bol vedomý spáchania priestupku a súhlasil s uloženou pokutou. Na základe toho policajt začal vypisovať blok na pokutu nezaplatenú na mieste. Bez súhlasného stanoviska žalobcu so zaplatením pokuty (ktoré je vyvolané uvedením si spáchania priestupku) nie je policajt oprávnený blokovú pokutu alebo blokovú pokutu na mieste nezaplatenú vypísať.

Argument žalobcu, že policajti zrejme nadobudli dojem, že im žalobca nedal prednosť v jazde, a preto ho zastavili, odvolací súd považuje za irelevantný a účelový. Keby žalobca nedal policajtom prednosť v jazde, policajti by ho zastavili pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. (vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta), prípadne by ho zastavili pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 19 ods. 1 citovaného zákona a súčasne aj pre porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 1 citovaného zákona. V predmetnej právnej veci však dôvodom zastavenia vozidla žalobcu bola jazda žalobcu osobným motorovým vozidlom bez zapnutého predpísaného osvetlenia. Z výpovedí policajnej hliadky nevyplýva, žeby dôvodom zastavenia vozidla žalobcu

bolo nedanie prednosti v jazde policajnému autu; túto skutočnosť nepotvrdzujú ani výpovede svedkýň – sestry a mamy žalobcu. Policajti sa o nedaní prednosti v jazde, ako to uvádza žalobca, vôbec vo svojich výpovediach nezmienili, nerozšírili okruh prejednávanych priestupkov (jazda bez zapnutého predpísaného osvetlenia - § 30 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., nedanie prednosti v jazde - § 19 ods. 1 citovaného zákona), za ktoré by mu bolo možné uložiť sankciu podľa § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 68/2007-22 zo dňa 28.októbra 2008 ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal; žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 27. januára 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová